

วิดีโอคอนเทนต์เล่าประวัติความเป็นมาของโขนและประเภทของโขน

พัชราภรณ์ ศรีกำป็น และ ศุภรัตน์ ขำคำ

สถานที่ติดต่อ: คณะเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ: 098-3097498, 098-8768480

E-mail: 66108120031@rpu.ac.th, 66108120032@rpu.ac.th

โขนเป็นนาฏศิลป์ชั้นสูงที่เก่าแก่ของไทยมีมานานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาโขนเป็นการแสดงทำรำทำเต้นออกท่าทางให้เข้ากับตัวละครและดนตรี ผู้แสดงต้องสวมหัวโขนซึ่งเป็นเครื่องสวมครอบศีรษะสร้างตามลักษณะตัวละคร เช่นตัวยักษ์ ตัวลิง ตัวเทวดา โขนเป็นการแสดงที่ได้รับความนิยมมาโดยตลอด ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน มักนิยมแสดงเป็นมหรสพการบูชาเจ้านายชั้นสูง การแสดงเป็นมหรสพสมโภช แสดงเป็นมหรสพเพื่อความบันเทิง ซึ่งโขนมีหลายประเภท ได้แก่ โขนกลางแปลง โขนหน้าจ้อ โขนนั่งราว หรือโขนโรงนอก โขนโรงใน โขนจาก

ปัจจุบัน “โขน” ซึ่งเป็นรากเหง้าของศิลปะไทยกำลังจะเลือนหายไป มีเยาวชนและกลุ่มคนไทยเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่ยังคงสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมนี้ หากไม่สืบสานต่อ นาฏศิลป์แขนงนี้ก็อาจสูญหายไป โดยที่คนรุ่นหลังอาจไม่เห็นสิ่งสวยงามที่เป็นรากเหง้าของไทยอีกต่อไป ดังนั้น เพื่อร่วมสานต่อนาฏศิลป์ชั้นสูงนี้ จึงได้จัดทำ Video Content เล่าประวัติความเป็นมาของโขนและประเภทของโขน ดังนี้

ภาพที่ 1 ประเภทของโขน